

KULTURA GÁIA - MANIFEST

Lidstvo je sezdané s Gáiou, tedy duší Země. Dá se říci, že s ní sdílíme lože. A přesto jsme zapomněli pěstovat k ní milostný vztah. Není to ona katastrofa v pozadí za tou spoustou katastrof, které nás, bytosti Země, pronásledují v rámci takzvaných proměn Země?

Geomantické vědění, jehož pomocí bychom mohli pochopit, jak intimně je tělo člověka spojené s tělem Země, upadlo v naší kultuře téměř zcela v zapomnění. Jen krůček za krůčkem si my, lidé západní kultury, uvědomujeme vitálně-energetické systémy, které oživují jak tělo člověka, tak i organismus zemského povrchu. Pomalu zase získáváme poznatky o inteligenci přírody, která je stejnou inteligencí, jaká člověku umožňuje myslet, emocionálně se vyjadřovat, dokázat si vzpomínat a být tvořivým v rámci hmotných podmínek.

Ještě důležitější je společný osud, kterému jsme se my i ona upsali od té doby, co jsou evoluce Země a člověka navzájem spojené. Nemůžeme očekávat, že Země zůstane stejná, jako byla dříve, když byla člověku dána svoboda, aby se na Zemi stal tvůrcem. Nemůžeme také očekávat, že člověk zůstane stejnou duchovní bytostí, když nám byla darována možnost vtělovat se na Zemi a prožívat se tím jako živí pozemští tvorové.

Je zřejmé, že vztahy mezi duší Země a člověkem mají natolik hluboký a osudový charakter, že nemohou být regulovány formálními opatřeními, založenými na rozumové instanci. Vzpomeňme přitom na ekologická ochranná opatření zaměřená proti oteplování atmosféry atd. Je třeba vytvořit celé spektrum alternativních nástrojů, aby vztahy mezi člověkem a Gáiou byly obnoveny tak, jak to bude odpovídat jejich podstatě.

Jsme svědky řady kroků, které byly na globální úrovni během posledních desetiletí učiněny, aby byla založena planetární kultura, jež by byla sladěná s bytostí Země:

1. Ekologické aktivity představovaly první zásadní krok, jímž lidstvo poměrně jednotně vyjádřilo vůli změnit svůj postoj vůči planetě Zemi.
2. Následuje další krok ve formě různých iniciativ, jejichž prostřednictvím je vytvářeno povědomí o vícedimenzionální povaze Země a jejího stvoření včetně člověka. Na základě těchto snah byla vytvořena zkušenostní věda geomantie jako forma celostní ekologie. V podobě geomantie probíhá pokus vybavit moderní kulturu vědomostmi, jimiž lze pochopit rozšíření životní síly v krajině, a to rovněž metodami vnímání méně známých dimenzí bytí.
3. Současná ekologická a civilizační krize vyžaduje učinit další krok směrem k založení partnerské kultury na planetě Zemi. Je třeba nově objevit vztahy mezi Zemí a člověkem založené na vzájemné lásce a přeměnit je v čin. Je třeba vytvořit na Zemi nový druh kultury, která by umožňovala další vývoj bytosti zvané člověk, stejně jako další rozvíjení Země se všemi jejími bytostmi a dimenzemi. Pojďme tuto budoucí, již nyní vznikající kulturu nazývat kulturou Gáia.

Abychom mohli vytvořit kulturu Gáia, musíme nejprve – tak jak je to ve vztahu obvyklé – odbourat všechny mylné představy o tom, kdo je naše partnerka Země a kdo vlastně jsme my lidé, viděno v zrcadle naší partnerky. Důsledkem by byla náležitá změna našich kulturních pravidel.

Během posledních dvou set let jsme se právě tak naučili odbourat rasistické dělení mezi námi. Nemůžeme však žít v míru se Zemí, dokud s jinými bytostmi Země zacházíme jako s méněcennými. Rostliny, zvířata, kameny a elementární vědomí Země nejsou našimi poddanými ani otroky, nýbrž zlomky života, jimiž k nám promlouvá naše partnerka Země, respektive jimiž chce navázat výměnu s naší kulturou. Místo demokracie, která funguje jen mezi lidmi, je třeba založit rozšířenou rodinu, v níž každý člen pozemské kultury může nalézt své důstojné a chráněné místo.

2

Nelze uskutečnit nové a naplňující partnerství mezi člověkem a Zemí, nestane-li se člověk sám tím, čím každý z nás ve svém bytostném jádru je. Cesta k sebepoznání představuje první krok. U druhého kroku jde o to zachovat vnitřní mír, být vycentrován ve vlastním středu a zůstat uzemněný. Pak bychom se neměli zaleknout třetího kroku: jde o rozvoj eticky orientované životní praxe, již učiníme zadost výzvám světa, nacházejícího se v procesu ustavičné proměny.

3

Oddělení Země a kosmu, oblastí ducha a oblastí hmotné existence je již neudržitelné. Země už není nesvéprávné dítě, nýbrž sama v sobě je kompletním kosmem. Vše, co je kosmos, je obsaženo také v autonomním zemském kosmu – který na další úrovni bytí představuje holografický díl univerza.

4

Není možné vytvořit nové a naplňující partnerství mezi Zemí a člověkem, pokud se nezmění tradiční náboženské představy, které popírají božskou povahu Země a jejího stvoření. Člověk je dostatečně dospělý na to, aby dokázal učinit odpovědné a svobodné rozhodnutí, jak se chce spojit s jádrem všehomíra i vlastní bytosti. V dalším kroku je třeba ještě najít cesty, jak rozvíjet vztah k posvátnosti Země a jejích bytostí – jak duchovně, tak prakticky. Ochota komunikovat a sdílet vlastní přítomnost s bytostmi Země k tomu patří jako podmínka.

5

Je bezpodmínečně nutná proměna moderního školství, které bude rozvíjet tvořivost člověka. V první řadě je třeba pěstovat vnímavost dítěte ve vztahu ke všem různým dimenzím bytí a teprve sekundárně jeho schopnosti rozumového myšlení. Lidé, jejichž vnímavost je rozvinutá, se přirozeně stanou milujícími a spolutvůřícími partnery zemského kosmu. Jasnost vědomí patří k tomu.

6

Země je planeta plodnosti a životní hojnosti. Trpí-li většina lidstva nedostatkem potravin, znamená to, že zacházení se zdroji Země se ubírá chybným směrem. Abychom tuto tragickou situaci změnili, nestačí změnit principy, na jejichž základě funguje ekonomika. Jako civilizace musíme vynaložit moudrost a odvahu, abychom se otevřeli různým úrovním vícedimenzionální Země, v nichž Země uchovává své nevyčerpatelné zásoby životní síly. Abychom něco takového dokázali, musíme především odbourat rozumové výhrady vůči jemným úrovním vícedimenzionální skutečnosti.

7

Země je planeta prostoupená vědomím, s vlastním osudem a vlastním úkolem v univerzu. Gáia, tedy duše Země, nemůže zachovat život na zemském povrchu, nebudou-li ohniska její životní síly a elementárního vědomí moci volně dýchat a působit v souladu s plánem Gáii. (Naše v tomto ohledu ignorantská civilizace bezpočet těchto ohnisek zablokovala.) Umění geomantie bylo vytvořeno proto, aby člověk mohl poznat, jak důležitý je vitálně-energetický organismus, elementární vědomí Země a její sakrální dimenze pro zachování života na planetě. Všechno tohle nově získané vědění má však jen malý význam, není-li realizováno v praxi. To především znamená:

Praktikovat vnímání a uznávání vědomí a duševní esence přírody, Země a jejích bytostí.

Měli bychom chránit ta místa na povrchu Země, která mají zásadní význam pro život planety; měli bychom také slavit jejich sakrální kvality.

Měli bychom najít cesty k podpoření kroků, které Gáia jako esence Země právě podniká, aby vytvořila nový prostor skutečnosti a tím aby zabránila zhroucení životních systémů na Zemi.

15. února 2009, Marko Pogačnik

(překlad Radomil Hradil)